

การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์ เพื่อพัฒนานาฏยประดิษฐ์เชิงสร้างสรรค์
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

INSTRUCTIONAL ON SYNECTICS MODEL FOR THE DEVELOPMENT
OF CREATIVITY SKILL IN CHOREOGRAPHY FOR GRADE 8 STUDENTS

ชวลีรัตน์ ล้วนาค¹, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทธิพร บุญส่ง²

¹ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาเทคโนโลยีการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

² อาจารย์ที่ปรึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ ตามรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์เพื่อพัฒนานาฏยประดิษฐ์เชิงสร้างสรรค์ 2) เพื่อเปรียบเทียบนาฏยประดิษฐ์เชิงสร้างสรรค์ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนมัธยมสาริวัตพระศรีมหาธาตุ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร จำนวน 22 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์เพื่อพัฒนานาฏยประดิษฐ์เชิงสร้างสรรค์ 2) แบบวัดทักษะนาฏยประดิษฐ์เชิงสร้างสรรค์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย Independent samples (T-Test)

ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ ตามรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์เพื่อพัฒนานาฏยประดิษฐ์เชิงสร้างสรรค์ โดยผู้เชี่ยวชาญพิจารณาดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00 2) ประสิทธิภาพแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์ สำหรับการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์นาฏยประดิษฐ์ E_1/E_2 เท่ากับ 80.18/82.50 3) จากการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมทักษะนาฏยประดิษฐ์ โดยใช้ตามรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: นาฏยประดิษฐ์ / รูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์

Abstract

This research aims were 1) Developing the lesson plan based on Synectics Model for promoting creativity skill of Choreography and 2) Comparing creativity skill before and after passing Synectics Model. The population was 22 students of grade 8 at the academic year 2015 of semester 2 at Wat Prasirmahadhat Secondary Demonstration School, Phranakhon Rajabhat University. The research tools were 1) The lesson plan of Synectics Model, 2) A test of creativity skill in Choreography Skills. The statistics included mean (\bar{x}), standard deviation (SD), and Independent samples T-Tests. The results showed that: 1) The lesson plan development had Index of Item Objective Congruence (IOC) equa to 1.00. 2) The effective of the lesson plan development based on Synectics Model got and efficiency at $E_1/E_2 = 80.18/82.50$. 3) The students had higher creativity skill in Choreography after passing Synectics Model with statistical significance at .01.

Keyword: Choreography / Synectics Model

บทนำ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ เป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการส่งเสริมให้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีจินตนาการทางศิลปะ ชื่นชมความงาม สุนทรียภาพ ความมีคุณค่า ซึ่งมีผลต่อคุณภาพชีวิตของมนุษย์ แต่อย่างไรก็ตามจากผลการศึกษาและการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ โดยเฉพาะสาระดนตรีและนาฏศิลป์ในโรงเรียนยังไม่บรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเท่าที่ควร เนื่องจากวิชานาฏศิลป์ต้องอาศัยเวลาในการฝึกทักษะการรำร่า การหมั่นทบทวนทำร่าอยู่เสมอ ผู้เรียนขาดทักษะในการทำงานสร้างสรรค์ชุดการแสดง จากการศึกษาสภาพการเรียนและผลสัมฤทธิ์รายวิชาศิลปะพื้นฐาน 4 (นาฏศิลป์) ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมัธยมสาธิตวัดพระศรีมหาธาตุ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครนั้น คะแนนการปฏิบัติของนักเรียน ซึ่งชี้ให้เห็นว่านักเรียนสามารถเลียนแบบการปฏิบัติได้เป็นอย่างดี แต่ยังคงขาดความคิดสร้างสรรค์ สภาวะปัญหากล่าวข้างต้นแสดงให้เห็นว่าควรมีการพัฒนาทักษะนาฏยประดิษฐ์ ให้แก่นักเรียน เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของการการวิจัยในครั้งนี้ เพื่อเป็นการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ และเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์นาฏยประดิษฐ์ นอกจากนี้ได้นำรูปแบบการเรียนการสอนแบบซินเนคติกส์(Synectics) มาใช้ในการพัฒนาทักษะนาฏยประดิษฐ์ เนื่องจากรูปแบบการเรียนการสอนแบบซินเนคติกส์(Synectics) เป็นกระบวนการสอนหนึ่งที่สามารถส่งเสริมให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ ตามรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์ เพื่อพัฒนา ญาประดิษฐ์เชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมัธยมสาธิตวัดพระศรีมหาธาตุ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
2. เพื่อเปรียบเทียบญาประดิษฐ์เชิงสร้างสรรค์ ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ การสอนแบบซินเนคติกส์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมัธยมสาธิตวัดพระศรีมหาธาตุ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตประชากร

ด้านประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 4 ห้อง ภาค เรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนมัธยมสาธิตวัดพระศรีมหาธาตุ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร จำนวน 177 คน

ด้านกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 ภาค เรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนมัธยมสาธิตวัดพระศรีมหาธาตุ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร จำนวน 22 คน ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling)

ขอบเขตตัวแปร

ตัวแปรอิสระ การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์

ตัวแปรตาม ทักษะญาประดิษฐ์เชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมัธยม สาธิตวัดพระศรีมหาธาตุ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

ขอบเขตเวลา

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 8 คาบ คาบเรียนละ 50 นาที

การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดหลักการทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

- หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
- หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนมัธยมสาธิตวัดพระศรีมหาธาตุ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร พุทธศักราช 2555
- การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์
- ความคิดสร้างสรรค์

- นาฏยประดิษฐ์

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กรกนก ฐุประสม ได้ศึกษาผลของการใช้กิจกรรมซินเนคติกส์ที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ด้านความคิดริเริ่ม ความคิดแคล่วคล่อง ความคิดยืดหยุ่นและความคิดละเอียดลออของเด็กปฐมวัย

นงนุชชาญ วิฑิตกุล ได้ศึกษาวิจัยผลของการฝึกคิดแบบซินเนคติกส์ที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย เขตวัฒนากรุงเทพมหานคร

นงนุชชาญ วิฑิตกุล ได้ศึกษาผลของการฝึกคิดแบบ SYNECTICSที่มีต่อการคิดเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

นิรัช สุดสังข์ ได้ศึกษาผลของกิจกรรม SYNECTICS ในบทเรียนมัลติมีเดียที่มีต่อการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์และการสร้างสรรค์ผลงานในวิชาการออกแบบอุตสาหกรรมของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

สุทธิกัญจน์ ทิพยเกษตร ได้ศึกษาการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการสอนแบบซินเนคติกส์

วิธีดำเนินการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Expeimental-Research)

ดำเนินการทดลองตามแบบแผนการวิจัย One Group Pretest - Posttest Design

ขั้นตอนการวิจัย

1. การกำหนดปัญหาของการวิจัย	2. การวางแผนออกแบบการวิจัย
3. การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง	4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล	6. การสรุปและรายงานผล
7. การตีความหมาย	8. การเขียนรายงานวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ติดต่อโรงเรียนที่เลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างและขอหนังสือจากคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เพื่อขอความอนุเคราะห์และความร่วมมือในการทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะนาฏยประดิษฐ์เชิงสร้างสรรค์

2. วางแผนในการเก็บข้อมูล และสร้างเครื่องมือ
3. อธิบายเครื่องมือที่ใช้ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง
4. เก็บรวบรวมข้อมูล

5. นำผลมาวิเคราะห์

6. ส่งหนังสือขอบคุณ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับผลการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนานาฏยประดิษฐ์เชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. เปรียบเทียบทักษะนาฏยประดิษฐ์เชิงสร้างสรรค์ก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 วิเคราะห์โดยใช้การทดสอบค่า(t-test)

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับผลการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนานาฏยประดิษฐ์เชิงสร้างสรรค์ จากการศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ดังตารางต่อไปนี้

รายการประเมิน	แผนการเรียนรู้ที่ 1			แผนการเรียนรู้ที่ 2			แผนการเรียนรู้ที่ 3		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. มาตรฐานการเรียนรู้	4.00	0.71	เหมาะสม	4.40	0.55	เหมาะสม	4.00	0.71	เหมาะสม
2. ตัวชี้วัด	4.20	0.84	เหมาะสม	4.20	0.84	เหมาะสม	4.00	0.71	เหมาะสม
3. สาระสำคัญ	4.00	0.71	เหมาะสม	4.60	0.55	เหมาะสม	4.20	0.45	เหมาะสม
4. สาระการเรียนรู้	4.20	0.84	เหมาะสม	4.00	0.71	เหมาะสม	4.00	0.71	เหมาะสม
5. จุดประสงค์การเรียนรู้	4.20	0.45	เหมาะสม	4.20	0.84	เหมาะสม	4.00	0.71	เหมาะสม
6. สมรรถนะสำคัญ	4.00	0.71	เหมาะสม	4.20	0.45	เหมาะสม	4.40	0.55	เหมาะสม
7. คุณลักษณะอันพึงประสงค์	4.20	0.45	เหมาะสม	4.20	0.45	เหมาะสม	4.00	0.71	เหมาะสม
8. ชิ้นงาน/ภาระงาน	4.20	0.84	เหมาะสม	4.20	0.84	เหมาะสม	4.60	0.55	เหมาะสม
9. กิจกรรมการ	4.40	0.55	เหมาะสม	4.00	0.71	เหมาะสม	4.60	0.55	เหมาะสม

รายการประเมิน	แผนการเรียนรู้ที่ 1			แผนการเรียนรู้ที่ 2			แผนการเรียนรู้ที่ 3		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
เรียนรู้									
10. สื่อและแหล่งเรียนรู้	4.20	0.84	เหมาะสม	4.40	0.55	เหมาะสม	4.20	0.84	เหมาะสม
11. การวัดผลประเมินผล	4.40	0.55	เหมาะสม	4.20	0.45	เหมาะสม	4.40	0.55	เหมาะสม
12. บันทึกการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.20	0.84	เหมาะสม	4.40	0.55	เหมาะสม	4.40	0.55	เหมาะสม
รวม	4.18	0.16	เหมาะสม	4.25	0.16	เหมาะสม	4.23	0.11	เหมาะสม

จากตารางที่ 1 แสดงว่า แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนานาฏยประดิษฐ์เชิงสร้างสรรค์ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ โดยพิจารณาแผนการจัดการเรียนรู้ มีความเหมาะสมทั้งหมด

ตารางที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนานาฏยประดิษฐ์เชิงสร้างสรรค์ ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 จากค่าร้อยละ ของคะแนนเฉลี่ยทุกแผน (E_1) และค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบหลังเรียน (E_2) ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ดังนี้

เอกสารประกอบการจัดการเรียนรู้	คะแนนแบบฝึกหัด		
	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	ค่าร้อยละ
แผนการเรียนรู้ที่ 1	51	41.86	82.08
แผนการเรียนรู้ที่ 2	36	28.73	79.80
แผนการเรียนรู้ที่ 3	36	28.32	78.66
รวมค่าเฉลี่ย		32.97	80.18

จากตารางที่ 2 แสดงว่า ค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยในแต่ละแผนการเรียนรู้ เพื่อพัฒนานาฏยประดิษฐ์เชิงสร้างสรรค์ โดยภาพรวมได้คะแนนเฉลี่ย 32.97 (ร้อยละ 80.18) เมื่อพิจารณาในแต่ละ

แผนการเรียนรู้ จากมากไปหาน้อย พบว่า แผนการเรียนรู้ที่ 1 ได้คะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 41.86 (ร้อยละ 82.08) แผนการเรียนรู้ที่ 2 ได้คะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 28.73 (ร้อยละ 79.80) และแผนการเรียนรู้ที่ 3 ได้คะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 28.32 (ร้อยละ 78.66) ตามลำดับ

ตารางที่ 3 แสดงการเปรียบเทียบผลการหาประสิทธิภาพ 80/80 (E_1/E_2) ของกระบวนการปฏิบัติแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนานาฏยประดิษฐ์เชิงสร้างสรรค์ (E_1) กับ คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน ของแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนานาฏยประดิษฐ์เชิงสร้างสรรค์ (E_2)

รายละเอียด	ประสิทธิภาพของ แบบทดสอบ		ผลที่ได้
	E_1	E_2	
แผนการสอน	80.18	82.50	มีประสิทธิภาพ

จากตารางที่ 3 แสดงว่า ประสิทธิภาพของคะแนนเฉลี่ย ค่าร้อยละกระบวนการปฏิบัติแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนานาฏยประดิษฐ์เชิงสร้างสรรค์ (E_1) เท่ากับ 80.18 และ ค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนของแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนานาฏยประดิษฐ์เชิงสร้างสรรค์ (E_2) เท่ากับ 82.50 ดังนั้น แผนการเรียนรู้เพื่อพัฒนานาฏยประดิษฐ์เชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพ 80.18/82.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่กำหนดไว้

ตารางที่ 4 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนานาฏยประดิษฐ์เชิงสร้างสรรค์

การทดสอบ	\bar{X}	S.D	t	Sig (2-tailed)
ก่อนเรียน	10.73	3.69	-9.357**	.000
หลังเรียน	16.50	1.57		

** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4 แสดงว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนานาฏยประดิษฐ์เชิงสร้างสรรค์ โดยใช้ตามรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพิ่มขึ้นจากก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผลการวิจัย

การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์ เพื่อพัฒนานาฏยประดิษฐ์เชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 3 แผน แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง นาฏยศัพท์ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง นาฏยประดิษฐ์ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง นาฏยประดิษฐ์ ซึ่งมีโครงสร้างของแต่ละแผนประกอบด้วย 1. มาตรฐานการเรียนรู้ 2. ตัวชี้วัด 3. สาระสำคัญ 4. สาระการเรียนรู้ 5. จุดประสงค์การเรียนรู้ 6. สมรรถนะสำคัญ 7. คุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8. ชิ้นงาน/ภาระงาน 9. กิจกรรมการเรียนรู้ 10. สื่อและแหล่งเรียนรู้ 11. การวัดผลประเมินผล 12. บันทึกการจัดกิจกรรม การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์ เพื่อพัฒนานาฏยประดิษฐ์เชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ประเด็นที่ผู้วิจัยพบคือ นักเรียนมีความรู้ความสามารถในการเลียนแบบ หรือได้รับการถ่ายทอดกระบวนการได้เป็นอย่างดี โดยในส่วนของนาฏยประดิษฐ์ทำทาง การสร้างสรรค์งานการแสดง นักเรียนมีความสนใจ แต่ยังไม่ทราบแนวทาง หรือแนวคิดในการสร้างสรรค์งานการแสดง รวมถึงผู้วิจัย ต้องการส่งเสริมให้นักเรียนได้รับกระบวนการเรียนรู้ เพื่อให้ นักเรียนนั้นสามารถพัฒนานาฏยประดิษฐ์เชิงสร้างสรรค์ได้ อีกทั้งยังฝึกการทำงานเป็นทีมอีกด้วย ซึ่งผลการศึกษาดูการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบซินเนคติกส์ เพื่อพัฒนานาฏยประดิษฐ์เชิงสร้างสรรค์ สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า หลังเรียนนักเรียนสามารถประดิษฐ์ชุดการแสดงนาฏยประดิษฐ์เชิงสร้างสรรค์ได้ ในระยะเวลาที่กำหนด จำนวน 1 เพลง ซึ่งสอดคล้องและตรงตามวัตถุประสงค์

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้งาน
 - 1.1 ควรมีการศึกษาเพิ่มเติม ถึงวิธีการ แนวทางในการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบอื่น
 - 1.2 ควรกำหนดกรอบ ขอบเขตเนื้อหาในการพัฒนาแผนการสอนให้ชัดเจน ของแต่ละเรื่อง เพื่อให้การจัดกิจกรรม สามารถนำไปปรับใช้ได้เหมาะสม
 - 1.3 ควรศึกษารายละเอียดของเนื้อหา แผนการเรียนรู้ของแต่ละเรื่องอย่างลึกซึ้ง เพื่อจัดทำเป็นคู่มือประกอบการเรียนรู้ของแผน อย่างละเอียด ชัดเจน สามารถให้ผู้ที่มีความสนใจได้ศึกษาเพิ่มเติม
2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป
 - 2.1 ควรมีการสร้างเอกสารประกอบการจัดการเรียนรู้ในรายวิชานาฏศิลป์ที่ชัดเจน เพื่อให้ นักเรียนได้ศึกษาเพิ่มเติมนอกเวลาได้
 - 2.2 ควรสร้างสื่อ นวัตกรรม ในรูปแบบของ มัลติมีเดีย เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจถึงวิธีการ และทำประกอบการเรียนในด้านนาฏยประดิษฐ์อย่างชัดเจน

2.3 ควรศึกษาเกี่ยวกับการปลูกฝังให้นักเรียนได้ตระหนักและเห็นคุณค่าของเอกลักษณ์ไทยเพื่อเป็นการส่งเสริมและอนุรักษ์สืบต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- ทิตนา เขมมณี. (2547). ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประสาธ อิศรปริดา. (2523). จิตวิทยาการเรียนรู้กับการสอน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรการพิมพ์.
- สมพงษ์ สิงหะพล. (2531). รูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาสติปัญญา. นครราชสีมา: วิทยาลัยครุครราชสีมา.
- สมศักดิ์ ภู่วิภาดาพรรณ. (2537). เทคนิคการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุภาพ ฉัตรภรณ์. (2553). ออกแบบการวิจัย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์.
- สุรพล วิรุฬห์รักษ์. (2547). หลักการแสดง นาฏศิลป์ปริทรรศน์. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : หสน.ห้องภาพสุวรรณ.
- สุวิทย์ มูลคำ. (2547). กลยุทธ์การสอนคิดสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ภาพพิมพ์.
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2545). 21 วิธีจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนากระบวนการคิด. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ภาพพิมพ์.
- อารี รังสินันท์. (2532.) ความคิดสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ : ข้าวฟ่าง.
- อุษาพร เสวกวิ. (2549). สถิติวิเคราะห์. ปทุมธานี: ศูนย์ปฏิบัติการพิมพ์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรกลุ่มสาระคณิตศาสตร์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น พื้นฐาน 2551. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุม สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- โมพี ศรีแสนรงค์. (2550). การศึกษาหัตถกรรมชาวบ้านจังหวัดมหาสารคามเพื่อสร้างเป็นนาฏยประดิษฐ์ ชุด เชื้อหัตถศิลป์ถิ่น. มหาสารคาม วารสารช่อพะยอม 50(18), 83-91.
- กฤษณา ศิลปนเรศยง. (2553). การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบแผนผังความคิด. ปรินญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ขจิตพรรณ ประดิษฐพงศ์.(2535). การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมซินเนคติกส์. ปรินญาครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นงลักษณ์ เกตุการณ์.(2551). การเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์และความเชื่อมั่นในตนเอง ในกิจกรรม

- ศิลปะของนักเรียนชั้นอนุบาล 2 ระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบการระดมสมองและการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์. ปรินญาครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- พิรพงษ์ เสนไสย. (2547). นาฏยประดิษฐ์. ปรินญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาศิลปะการแสดง คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- มณิสาว วสินารมณ. (2549). นาฏยประดิษฐ์ของเจ้าจอมมารดาเขียน. ปรินญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มาลัย ไม้เมือง. (2553). การเปรียบเทียบทักษะกระบวนการทำงานและความคิดสร้างสรรค์ในงานประดิษฐ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนรู้ตามแนวทฤษฎีซินเนคติกส์กับตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม. ปรินญาครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- วิไล ปฐมปัทมะ. (2539). ผลการสอนโดยใช้รูปแบบกิจกรรมซินเนคติกส์ ที่มีต่อความสามารถในการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. ปรินญาครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมจิตรี ศรีสุข. (2550). การพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์. ปรินญาครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- สวภา เวชสุรกันย์. (2547). หลักนาฏยประดิษฐ์ของท่านผู้หญิงแก้ว สนิทวงศ์เสนี. ปรินญาศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สิทธิศักดิ์ จำปาแดง. (2553). นาฏยประดิษฐ์ การศึกษาประติมากรรมภาพสลักปราสาทพนมรุ้งเพื่อสร้างชุดการแสดง. ปรินญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อุทุมพร แก่นทอง. (2553). การเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ โรงเรียนวัดบางบ่อ กรุงเทพมหานคร. ปรินญาศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อรรวรรณ นุ่มเจริญ. (2550). นาฏยประดิษฐ์ของศูนย์วัฒนธรรม อำเภอพระประแดง. ปรินญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.